

Resolució 639/2020, de 5 de novembre

Número d'expedient de la reclamació: 575/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida

Informació reclamada: Motius pels quals determinats sindicats no van ser convidats al pacte social, i previsió pressupostària associada a ell.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i pèrdua sobrevinguda de l'objecte

Resum: És informació pública no només la informació prèviament elaborada per l'administració, sinó la informació que estigui en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. Dit d'altra manera, l'article 2.b LTAIPBG no exigeix, per a què es pugui considerar informació pública sobre la què es projecti el dret d'accés, que la informació estigui prèviament elaborada, com interpreta l'Ajuntament (cosa que reduiria el dret d'accés a la obtenció de còpies de documents prèviament existents), sinó que el què és exigible és que la informació existeixi prèviament, és a dir, que no es creï o es generi arran de la sol·licitud per satisfer-la, sinó que ja existís en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, sens perjudici que calgui una recopilació, sistematització o elaboració d'un document contenint aquesta informació preexistent per donar resposta a la sol·licitud. Per tant, que no estigui elaborada prèviament de la forma en què es sol·licita no justifica que no tingui la naturalesa d'informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG. Altra cosa és que el què es demani no sigui informació preexistent, sinó explicacions o justificacions de determinats actes, el què, igual que la petició de dictamen o consulta, sí que s'ha de considerar una pretensió aliena al procediment de sol·licitud d'informació pública. Al·lega l'Ajuntament, subsidiàriament, que la sol·licitud seria igualment inadmissible pel fet que la resposta requeriria elaboració, pel què considera aplicable el supòsit d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG. Per a constituir causa d'inadmissió, l'elaboració de la informació (a partir de les dades i informacions prèviament existents) que requereixi la satisfacció d'una sol·licitud d'informació ha de ser una tasca complexa. I aquesta Comissió té establerta ja una doctrina prou consolidada sobre la necessitat de què l'Administració argumenti, quantifiqui i justifiqui de la manera més detallada possible la complexitat de la tasca d'elaboració requerida en el marc del procediment de sol·licitud (entre d'altres, la Resolució 69/2018, d'11 d'abril, i la Resolució 146/2018, de 14 de juny), per a que pugui ser apreciada la inadmissibilitat invocada, cosa que l'Ajuntament no ha fet. I aquell precepte requereix, igualment, que en cas d'inadmissió per tasca complexa d'elaboració, l'administració hagi d'oferir un accés parcial o desglossat de la informació, prèvia audiència de la persona sol·licitant, cosa que tampoc ha complert l'Ajuntament. Començant per la darrera qüestió sobre la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals per la desatenció de sol·licituds d'informació emparades en el règim privilegiat d'accés a la informació de l'article 164 TRLMRLC, cal dir que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ja s'hi ha pronunciat, i en sentit diametralment oposat al què defensa l'Ajuntament de Lleida. La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 1074/2019, de 18 de desembre de 2019, ha validat i declarat de manera rotunda la competència de la Comissió per atendre reclamacions d'electes locals per la desatenció de peticions d'informació fetes a l'empara de l'article 164 TRLMRLC, que serà el règim jurídic a aplicar per la Comissió en aquests casos, d'acord amb la supletorietat de l'LTAIPBG als àmbits on sigui aplicable un règim especial d'accés, prevista a la disposició addicional primera.2 LTAIPBG. Per tant, no resulta ja qüestionable, a la vista de la contundència d'aquell pronunciament judicial ferm, que les decisions expresses o presumptes de les corporacions locals limitatives del dret a la informació



dels seus membres poden ser objecte de reclamació davant d'aquesta Comissió, i que el seu pronunciament té efectes vinculants per a l'administració.

Paraules clau: Ajuntament. Partit Polític. Pressupost. Sindicats. Reclamació contra silenci. Informació pública. Tasca complexa d'elaboració. Règim especial d'accés. Competència de la GAIP.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 8 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 575/2020, presentada per un representant de Candidatura d'Unitat Popular Lleida contra l'Ajuntament de Lleida en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La sol·licitud d'informació de la que aquest procediment porta causa va ser presentada el 22 de juliol de 2020, i exposa que "el dijous 16 de juliol la Paeria va fer pública la constitució el grup de treball per a l'elaboració del nou Pacte Social de Lleida o Aliança estratègica social per al període 2020-23, amb els sindicats CCOO i UGT per tal d'acordar millores de tipus social per a tota la ciutadania i que ara es vincularà a l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides" i demana: "1. Perquè no s'ha convidat a la resta de sindicats de la ciutat, alguns dels quals majoritaris en la junta de personal de la mateixa corporació municipal. 2. Si aquest pacte social va associat amb algun tipus d'aportació econòmica i si és així quin és l'import desglossat".
3. En l'escrit de reclamació, la persona reclamant fa constar que no hauria rebut resposta de l'Ajuntament.
4. El 14 d'octubre de 2020 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió a tràmit de la seva reclamació, li informa de la persona responsable de la seva tramitació i dels tràmits que se seguiran properament, i li demana que informi a la Comissió de qualsevol comunicació de l'Administració que tingui relació amb la informació sol·licitada durant aquest procediment.
5. El 14 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

6. El 29 d'octubre de 2020 l'Ajuntament de Lleida notifica a la GAIP l'informe i l'expedient sol·licitats. A l'informe jurídic exposa el següent: (...) "no es pot considerar que la sol·licitud presentada per la CUP Lleida i, conseqüentment, la reclamació davant de la GAIP, tinguin la naturalesa jurídica de sol·licitud d'accés a la informació en virtut de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern". Ho justifica amb base a dues consideracions: la primera, que la naturalesa jurídica de l'objecte de la petició no és informació pública a efectes de l'article 2.b LTAIPBG i afegeix: "d'aquesta definició s'observa com a informació pública aquella que ja està prèviament elaborada o la que té en el seu poder, no així la que calgui elaborar com a conseqüència de la sol·licitud. Per tant, la petició no s'emmarca dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta normativa, i, en qualsevol cas, li seria d'aplicació la causa d'inadmissió de l'art. 29.1 b) de la LTBGCat". En segon lloc, argumenta que, d'acord amb l'article 39 LTAIPBG, el procediment de reclamació davant de la GAIP queda reservat a la garantia del procediment d'exercici del dret d'accés a la informació pública, prèvia decisió administrativa, expressa o presumpta, que el limiti o restringeixi, i defensa que vistos els arguments anteriors, "no existeix un procediment d'accés a la informació pública previ la resolució del qual correspongui revisar a aquesta Comissió (...), senzillament perquè el partit polític sol·licitant està formulant determinades preguntes amb expectativa d'obtenir resposta. I des del punt de vista del procediment és un procediment diferenciat del d'accés a la informació pública (...)". Cita la Resolució de la GAIP 463/2020, de 3 de setembre, i en transcriu aquest fragment: "Per tant, aquesta reclamació no es planteja arran de la desatenció d'una sol·licitud d'informació, en quin cas aquesta Comissió podria actuar com a òrgan de garantia, sinó que es formula per la desatenció d'una pregunta a l'alcalde amb resposta escrita, un dels procediments de control i impuls del govern, juntament amb les mocions, precis o preguntes amb resposta oral, àmbit en el qual aquesta Comissió no té competència revisora de les decisions administratives prèvies". I d'això, l'Ajuntament en deriva el següent: "D'aquesta manera, si en l'àmbit dels electes locals la GAIP no té competència per intervenir sota el règim privilegiat de l'art. 164 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb més raó no la té quan la persona que formula la pregunta no ostenta la condició d'electe local, sinó que es tracta d'una pregunta que es formula per un partit polític sense representació a l'Ajuntament de Lleida". Finalment, l'Ajuntament fa constar que el 8 de setembre de 2020 des d'alcaldia es va donar resposta a les preguntes formulades per la part reclamant, però que per una errada la comunicació es dipositar a la bústia d'un altre contacte que els constava a l'aplicatiu, i que per aquest motiu, el 16 d'octubre l'Ajuntament es va tornar a posar a disposició aquesta comunicació a la part reclamant, sense que consti que hagi acceptat o rebutjat aquesta notificació. I finalment conclou sol·licitant la



inadmissió de la reclamació perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública regulat a l'LTAIPBG.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional



i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre l'admissibilitat de la reclamació

Qüestiona l'Ajuntament que la reclamació sigui admissible, i ho motiva en què el què demana no és informació pública, d'acord amb la definició que en fa l'article 2.b LTAIPBG, ja que no és informació prèviament existent sinó que s'ha d'elaborar, cosa que faria la sol·licitud inadmissible, d'acord amb l'article 29.1.b LTAIPBG. I d'això en deriva que la reclamació és inadmissible per la inexistència jurídica d'un procediment previ de sol·licitud d'informació. Seguidament s'analitzaran una per una aquestes premisses.

L'apartat b de l'article 2 LTAIPBG defineix la informació pública, als efectes dels drets i obligacions derivats d'aquella llei, com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. D'acord amb això, és informació pública no només la informació prèviament elaborada per l'administració, sinó la informació que estigui en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. Dit d'altra manera, l'article 2.b LTAIPBG no exigeix, per a què es pugui considerar informació pública sobre la què es projecti el dret d'accés, que la informació estigui prèviament elaborada, com interpreta l'Ajuntament (cosa que reduiria el dret d'accés a la obtenció de còpies de documents prèviament existents), sinó que el què és exigible és que la informació existeixi prèviament, és a dir, que no es creï o es generi arran de la sol·licitud per satisfer-la, sinó que ja existís en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, sens perjudici que calgui una recopilació, sistematització o elaboració d'un document contenint aquesta informació preexistent per donar resposta a la sol·licitud. Per tant, que no estigui elaborada prèviament de la forma en què es sol·licita no justifica que no tingui la naturalesa d'informació pública d'acord amb l'article 2.b



LTAIPBG. Altra cosa és que el què es demani no sigui informació preexistent, sinó explicacions o justificacions de determinats actes, el què, igual que la petició de dictamen o consulta, sí que s'ha de considerar una pretensió aliena al procediment de sol·licitud d'informació pública.

En aquest cas, la sol·licitud demanava, literalment, el següent: "1. Per què no s'ha convidat a la resta de sindicats de la ciutat, alguns dels quals majoritaris en la junta de personal de la mateixa corporació municipal. 2. Si aquest pacte social va associat amb algun tipus d'aportació econòmica i si és així quin és l'import desglossat". La primera de les qüestions queda, efectivament, fora de la definició de l'article 2.b LTAIPBG, ja que no demana informació (quins sindicats han estat convocats al Pacte social, per exemple), sinó per què aquests i no uns altres, és a dir, que el què realment es demana és la justificació o motivació d'una decisió de no convidar-hi a uns determinats sindicats, el que rau fora de l'objecte del procediment d'accés a la informació pública. Per tant, en relació amb la pretensió del punt 1 de la sol·licitud, cal inadmetre la reclamació. Però pel que fa al segon punt, sens dubte es demana informació pública, perquè el què es demana és l'import desglossat dels recursos públics municipals que es destinaran a aquest Pacte social, i no pas la justificació de la seva idoneïtat o suficiència, i per tant, en relació amb el punt 2 de la sol·licitud, la reclamació és admissible a tràmit.

Al·lega l'Ajuntament, subsidiàriament, que la sol·licitud seria igualment inadmissible pel fet que la resposta requeriria elaboració, pel què considera aplicable el supòsit d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG. L'article 29 LTAIPBG estableix que poden ser inadmeses les sol·licituds d'informació "b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant". De la mateixa literalitat d'aquest precepte se'n desprèn que, per a constituir causa d'inadmissió, l'elaboració de la informació (a partir de les dades i informacions prèviament existents) que requereixi la satisfacció d'una sol·licitud d'informació ha de ser una tasca complexa. I aquesta Comissió té establerta ja una doctrina prou consolidada sobre la necessitat de què l'Administració argumenti, quantifiqui i justifiqui de la manera més detallada possible la complexitat de la tasca d'elaboració requerida en el marc del procediment de sol·licitud (entre d'altres, la Resolució 69/2018, d'11 d'abril, i la Resolució 146/2018, de 14 de juny), per a que pugui ser apreciada la inadmissibilitat invocada, cosa que l'Ajuntament no ha fet. I aquell precepte requereix, igualment, que en cas d'inadmissió per tasca complexa d'elaboració, l'administració hagi d'oferir un accés parcial o desglossat de la informació, prèvia audiència de la persona sol·licitant, cosa que tampoc ha complert l'Ajuntament.

En tot cas, si la sol·licitud d'informació era inadmissible, a judici de l'Ajuntament, el què hauria hagut de fer és resoldre motivadament en aquest sentit i notificar-ho a la persona reclamant dins del termini legalment establert per fer-ho, d'un mes, amb indicació de les vies de recurs o reclamació, i no pas invocar-ho en procediment de reclamació, un cop produït el silenci



administratiu, que d'acord amb l'article 35 LTAIPBG té un efecte presumptament estimatori de la sol·licitud d'informació, tret que hi concorri algun dels límits legalment previstos, cosa que no s'ha invocat ni sembla apreciable.

De la pretesa inadmissibilitat de la sol·licitud en deriva l'Ajuntament, com a conseqüència, la inadmissibilitat de la reclamació, ja que l'article 39 LTAIPBG determinaria que el procediment de reclamació davant de la GAIP queda reservat a la garantia del procediment d'exercici del dret d'accés a la informació pública, prèvia decisió administrativa, expressa o presumpta, que el limiti o restringeixi, cosa que, a criteri de l'Ajuntament, no es dona en aquest cas perquè "no existeix un procediment d'accés a la informació pública previ la resolució del qual correspongui revisar a aquesta Comissió (...), senzillament perquè el partit polític sol·licitant està formulant determinades preguntes amb expectativa d'obtenir resposta. I des del punt de vista del procediment és un procediment diferenciat del d'accés a la informació pública (...)". Cita, per emparar aquesta interpretació, la Resolució de la GAIP 463/2020, de 3 de setembre, que inadmet a tràmit la reclamació d'un regidor en relació amb la formulació de precís o preguntes formulades al marge del procediment de sol·licitud d'informació i en el marc del procediment de control del govern municipal, sobre el qual aquesta Comissió no té competència revisora. I d'aquesta resolució i pronunciament de la GAIP en deriva l'afirmació següent: "D'aquesta manera, si en l'àmbit dels electes locals la GAIP no té competència per intervenir sota el règim privilegiat de l'art. 164 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb més raó no la té quan la persona que formula la pregunta no ostenta la condició d'electe local, sinó que es tracta d'una pregunta que es formula per un partit polític sense representació a l'Ajuntament de Lleida".

Començant per la darrera qüestió sobre la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals per la desatenció de sol·licituds d'informació emparades en el règim privilegiat d'accés a la informació de l'art. 164 TRLMRLC, cal dir que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ja s'hi ha pronunciat, i en sentit diametralment oposat al què defensa l'Ajuntament de Lleida. Efectivament, la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 1074/2019, de 18 de desembre de 2019, ha validat i declarat de manera rotunda la competència de la Comissió per atendre reclamacions d'electes locals per la desatenció de peticions d'informació fetes a l'empara de l'article 164 TRLMRLC, que serà el règim jurídic a aplicar per la Comissió en aquest casos, d'acord amb la supletorietat de l'LTAIPBG als àmbits on sigui aplicable un règim especial d'accés prevista a la disposició addicional primera.² LTAIPBG. Per tant, no resulta ja qüestionable, a la vista de la contundència d'aquell pronunciament judicial ferm, que les decisions expresses o presumptes de les corporacions locals limitatives del dret a la informació dels seus membres poden ser objecte de reclamació davant d'aquesta Comissió, i que el seu pronunciament té efectes vinculants per a l'administració.



Altra cosa ben diferent és que les preguntes formulades a l'alcalde o al govern municipal, a l'empara del procediment previst al Reglament d'Organització Municipal per a l'exercici de les funcions de control o d'impuls del govern local dels electes locals, i alienes per tant a la regulació de l'article 164 TRLMRLC, quedin, efectivament, fora de l'àmbit de revisió d'aquesta Comissió, tal i com ella mateixa ha determinat en nombroses resolucions, entre les quals, la que transcriu el propi ajuntament, de manera que resultin inadmissibles les reclamacions presentades contra la desatenció de mocions, precis o preguntes dels regidors.

Però el cert és que totes aquestes consideracions i argumentacions de l'Ajuntament són alienes al cas i irrelevantes per a la pretesa inadmissibilitat de la reclamació, ja que la sol·licitud no la formula un electe local membre de l'Ajuntament de Lleida. Per tant, tot i que la sol·licitud d'informació s'expressi literalment utilitzant el terme "pregunta", no esdevé inadmissible vist que no es tracta de cap procediment de control de govern per part d'un electe local, i considerant el caràcter informal de les sol·licituds d'informació, que no han d'invocar la llei de transparència ni utilitzar una formulació concreta per a ser admeses, sinó que únicament han de reunir els requisits de l'article 26 LTAIPBG i el cert és que, amb la formulació de les preguntes, l'escrit que porta causa d'aquest procediment aconsegueix amb el què exigeix l'apartat b d'aquell article, ja que deixa clara "la informació precisa a la qual es vol tenir accés, sense necessitat d'indicar cap document ni expedient concrets".

De tot l'exposat anteriorment se'n desprèn que la reclamació és admissible, ja que reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP, i que, de conformitat amb l'article 39 LTAIPBG, es presenta contra la desatenció d'una sol·licitud d'informació presentada davant l'Ajuntament que no es pot considerar inadmissible, ja que l'Ajuntament no va declarar la seva inadmissió per resolució expressa de l'òrgan competent notificada a la persona ara reclamant, sinó que la inadmissió s'invoca extemporàniament en el mateix procediment de reclamació, un cop produït el silenci administratiu i sense justificar, ni tan sols en aquest procediment, que concorri el requisit que l'LTAIPBG imposa per a que l'elaboració pugui fer inadmissible una sol·licitud, que és el caràcter complex de la tasca requerida, ans al contrari, aquesta eventual complexitat ha quedat desvirtuada per la pròpia resposta extemporània donada per l'Ajuntament.

D'acord amb aquestes consideracions, la reclamació és admissible a tràmit.

3. Sobre l'objecte de la reclamació i la seva pèrdua sobrevinguda

L'Ajuntament acredita haver posat a disposició de la persona reclamant, durant la tramitació de la reclamació, la informació objecte de reclamació, que, atenent a les consideracions fetes en el fonament jurídic anterior, es limita al punt 2 de la sol·licitud: "Si aquest pacte social va associat amb algun tipus d'aportació econòmica i si és així quin és l'import desglossat".



La resposta donada per l'Ajuntament a aquesta qüestió (...en l'anterior Pacte Social es va acordar una aportació de 36.000€ per cadascun dels sindicats, en aquest moment s'està elaborant i revisant el Pacte i en base els compromisos adquirits es quantificarà), tot i que no concreta l'import de l'aportació ni el seu desglossament, respon adequadament a la sol·licitud d'informació, ja que aporta la informació que és en poder de l'Ajuntament en aquells moments i manifesta que és una decisió encara no presa.

Per tant, la informació aportada durant aquest procediment de reclamació suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud en allò que resulta admissible, i comporta la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, motiu pel qual és procedent finalitzar el procediment.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de novembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la reclamació 575/2020 en relació amb el punt 1 de la sol·licitud reproduïda a l'antecedent 2 d'aquesta resolució, pel fet que no demana informació pública, d'acord amb les consideracions del fonament jurídic 2.
2. Declarar la finalització de la reclamació 575/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, amb la informació lliurada per l'Ajuntament durant aquest procediment.
3. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.